

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010247
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3819010247.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti obžalovanému K. K., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom mesto J., okres K., prechodne bytom XX Q. M., A., H., S XNS, I. G., trestne stíhaného pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 22. februára 2023 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 02.12.2019, sp. zn. 2T/40/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, zo dňa 02.12.2019, sp. zn. 2T/40/2019, bol obžalovaný K. K. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„1. aj napriek svojim dlhom vystupujúc pod obchodným menom K. K. D. OZ, so sídlom v J., N. XXX/X, IČO: XXXXXXXX dňa 18.05. 2006 v G. nad G. podpísal s M. I. zmluvu o zhotovení veci na zákazku č. XXXXXX, kde predmetom uvedenej zmluvy bolo dodanie a zabudovanie plastových okien v celkovej hodnote 63.400,- Sk, s tým, že k úhrade zálohy a výmene plastových okien pristúpia až v mesiaci júl až august, a to do 30 dní od uhradenia zálohy, pričom dňa 07.07.2006 bola O. I. zaslaná záloha 50.000,- Sk na súkromný účet jeho manželky Y. K. vedený v Y. banke, a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to na podklade požiadavky obžalovaného, hoci pôvodne mala byť záloha zasielaná na účet Z. E., peniaze použil na nezistený účel, plastové okná nedodal, hoci tvrdil, že okná sú vo výrobe, čím poškodenému M. I. spôsobil mu škodu vo výške 1659,70 eur,

2. vystupujúc pod obchodným menom K. K. D. OZ, so sídlom v J., N. XXX/X, IČO: XXXXXXXX, prostredníctvom svojho montážnika E. E. dňa 15.09.2006 okolo 16.00 hodine v K. v byte na I. ulici XX/X pod zámienkou dodávky a montáže plastových okien, ktoré sa zaviazal dodať do 27. októbra 2006 od poškodeného I. I. vylákal zálohu vo výške 11.300,- Sk, ktorú prevzal v mieste podnikania od montážnika hoci vedel, že končí s podnikaním a žiadne plastové okná nedodá, okná nedodal, peniaze poškodenému nevrátil, čím poškodenému I. I. spôsobil škodu vo výške 375,09 eura,

3. vystupujúc pod obchodným menom K. K. D. OZ, so sídlom v J., N. XXX/X, IČO: XXXXXXXX prostredníctvom svojho montážnika E. E. dňa 05.10.2006 v rodinnom dome č. XXX v Y., okres K. pod zámienkou dodávky a montáže plastových okien, ktoré sa zaviazal dodať do konca októbra 2006 od poškodeného H. H. vylákal zálohu vo výške 20.000,- Sk, ktorú prevzal v mieste podnikania od montážnika hoci vedel, že končí s podnikaním a žiadne plastové okná nedodá, okná nedodal, peniaze poškodenému nevrátil, čím poškodenému H. H. spôsobil škodu vo výške 663,88 eura, čím spôsobil celkovú škodu vo výške 2.698,67 eur“.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1

Trestného zákona podmienične odložený na skúšobnú dobu 15 (pätnásť) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti uhradiť poškodenému I. I. škodu vo výške 375,09 euro, poškodenej A. H. škodu vo výške 663,88 euro.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prostredníctvom svojho obhajcu podal proti nemu v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný, smerujúce proti výrokom o vine. V úvode dodatočne podaných písomných dôvodoch odvolania obhajoba poukázala na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Obhajoba ďalej uviedla nasledovné:

„S uvedeným rozsudok nesúhlasím a navrhujem, aby súd preskúmal zákonnosť postupu v danej veci zo strany súdu ako i dôvodnosť uznania viny v zmysle udávanej právnej kvalifikácie a po prejednaní veci v odvolacom konaní, aby zrušil rozsudok prvého stupňa a mňa spod obžaloby oslobodil.

Ako dôvody pre tento postup udávam:

Napadnutým rozsudok OS PD došlo k uznaniu viny, že som 18.05.2006 podpísal s A. I. zmluvu o zhotovení vecí, zákazku kde predmetom uvedenej zmluvy bolo dodanie a zabudovanie plastových okien 63.400,-SK s tým, že k úhrade zálohy a výmeny plastových okien dôjde k priebehu mesiaca júl, august a to do 30 dní od uhradenia zálohy, pričom suma 50.000,-SK bola zaslaná na účet mojej manželky T. K. a to údajne na základe mojej požiadavky, pričom som mal peniaze použiť na nezistený účel, plastové okná nedodať, pritom tvrdiť, že okná sú vo výrobe, kde som mal spôsobiť týmto konaním A. I. škodu 1.659,70,-€. V bode 2. citovaného rozsudku som mal prostredníctvom montážnika H. E. dňa 15.09.2006 vylákať od Š. I. zálohu vo výške 11.300,-SK, túto sumu prevziať od montážnika, hoci som vedel, že končím s podnikaním a žiadne plastové okná nedodám, pričom vznikla škoda Š. I. škoda 375,09,-€.

V Bode 3. citovaného rozsudku som mal v rodinnom dome č. XXX v Y., okres K. prostredníctvom montážnika E., zaviazat sa dodať do konca októbra 2006 montáž a dodávku plastových okien, pri tomto jednaní vylákať sumu 20.000,-SK, plastové okná nedodať a poškodené mu nevrátiť a spôsobiť škodu 663,88,-€.

Tento skutkový záver, ktorý obsahujú výroky predmetného rozsudku nemajú oporu v prevedenom dokazovaní a viac menej ustálený skutkový stav je daný akýmsi dohadom v zmysle predložených dôkazov.

Pokiaľ sa týka skutkov 2,3 v danej veci by som chcel uviesť, že o týchto skutkoch som nič nevedel. Nikdy som sa nestretol s menom H. ako i I.. S týmito ľuďmi som nikdy nejednal a nemal som vedomosť o tom, že vyplácajú prostriedky pánovi E., ktorý on mi nikdy nič neodovzdal, aby boli prijaté do pokladne firmy ako skladaná záloha na dodávku objednaného tovaru a jeho montáž.

V tomto smere bolo prevedené i rozsiahle dokazovanie, ktoré potvrdzuje, že v čase kedy mal prevziať zálohu, či už u pána I. ako i H. som sa nenachádzal v sídle firmy, teda nemohol prísť prevziať objednávku, prevziať peniaze a mne tieto odovzdať. V tomto smere chcem poukázať i na tú skutočnosť, ako to vyplýva z výpovede na poškodených, bezprostredne po telefonáte na firmu a prejavenia záujmu o dodávku a montáž v krátkej dobe prišiel pán E.. teda v tejto krátkej dobe od prevzatia telefonického hovoru prišiel priamo za zákazníkom pán E., ktorého som ja neposielal ja na toto miesto, nemal som vedomosť, kde bol a medzi objednávkami nebol uložený žiadny záznam o vyhotovení. Ako som teda mohol vedieť, že som jednal so zákazníkom, ktorý mu mal dať zálohu a ktorá záloha mala byť skladaná do pokladne firmy. Do pozornosti by som aj rád dal tú skutočnosť, že s týmito zákazníkmi jednal v každom prípade len pán E., bez povšimnutia prvostupňový súd ponechal tú skutočnosť, že bol to práve E., ktorý ubezpečoval zákazníka o tom, že práve sa uskutočnila dodávka vyrobených okien, okná nakladajú a podobne, pričom zákazník, ani mňa a ani z tel. hovoru nepoznal. Prečo keď nebola daná objednávka na výrobu okien pán E. klamal zákazníka. Prečo nechcel aby vznikol problém a vec sa vyriešila v čase kedy sa zákazník domáhal svojich práv. Kto mal záujem na tom, aby ostala v tichosti celá vec do určitého času a potom vzniklo tvrdenie a obvinenie, že všetko sa konalo na základe môjho pokynu s tým, že ja som mal prevziať peniaze a v akej výške. Predsa nemohol som ja vystaviť doklad o platbe keď som nevedel o koľko okien sa jedná, nemal som nákras, nemal som podpísanú objednávku. Tieto všetky skutočnosti ovládal svedok E., ktorého jediného z formy poznali zákazníci a tvrdili, že boli v styku len s ním.

Napriek tomuto stavu, ktorý bol svojim spôsobom potvrdený poškodenými súd ma uznal vinným aj z týchto dvoch skutkov.

Bez povšimnutia ponechal súd tú skutočnosť, že v jednom z týchto prípadov nebola predložená chýbajúca zmluva, ktorá mala byť uzavretá a zákazky neboli číselne označené, čo znamená, že nikdy tieto doklady sa nedostali do dokladov firmy a ja som nemohol mať vedomosť o tom, že existujú takéto zákazníci, nemohol som ich kontaktovať a nemohol som urobiť nič, lebo som o nich nevedel.

Chcem do pozornosti Krajského súdu dať tú skutočnosť, že je zaujímavé, že všade figuruje svedok E. ako osoba aktívna v tejto veci. Ja som ho však nikdy nepoveril uzatváraním zmlúv a ani nerobil môjho

zástupcu, aby mohol takto konať bez môjho súhlasu. Napriek tomu, v dvoch prípadoch v posudzovanej veci prevzal zálohu a túto zálohu neodovzdal. Teraz stačí jeho prehlásenie, že odovzdal, hoci tak skutočne neurobil.

Som toho názoru, že vzniká vysoký stupeň pochybnosti a pravdivosti jeho výpovede, ktorý svedok ako taký má dôvod nevypovedať pravdu už len z tohto dôvodu, aby sa vyhol trestnej zodpovednosti.

Práve s poukazom na túto skutočnosť, je možné usúdiť, že postup, ktorý zachoval svedok E. je neštandardný a rozhodne, že nevysvetlil to primeraným spôsobom. Nadobudnutie pečiatky ako i pokladničných dokladov, ktoré boli vydávané poškodeným stranám. Som toho názoru, že za tohto stavu nie je možné brať výpoveď tohto svedka za pravdivú a prichádza do úvahy, prípade existujúcich pochybností postup, ktorý som uviedol na začiatku odvolania.

Do pozornosti KS TN dávam, že skutočne som všetkým zákazníkom, ktorým som spôsobil ujmu aj uhradil, musel som mať vedomosť o tom, že bola nimi realizovaná platba a v akej výške. Jedine v týchto prípadoch som nemal vedomosť o tom, nikdy so mnou poškodený nejednali, nikto mi toto neoznamoval a dozvedel som sa o nich až v čase začatia trestného stíhania.

Už toto samotné svedčí o tom, že za daného stavu nebol som to ja, ktorý by som niesol zodpovednosť za poškodenie majetkovej ujmy poškodenej strany.

Vzhľadom na túto skutočnosť žiadam, o prejednanie skutkového stavu, ktorý vyplýva zo spisového materiálu.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba obžalovaného zotrvala na podanom odvolaní, ako aj na jeho písomných dôvodoch a navrhla mu vyhovieť.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie, na ktorom došlo k vyhláseniu tohto uznesenia, v neprítomnosti obžalovaného na základe písomného súhlasu obžalovaného s takýmto postupom zo dňa 2. februára 2023.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade odvolania obžalovaného podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokoch rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní vecne nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o vine obžalovaného sa odvolací nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie obžalovaného v dôvodoch podaného odvolania.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že odvolanie bolo podané primárne proti výrokom rozsudku okresného súdu o vine obžalovaného zo spáchania skutkov pod bodmi 2. a 3., vo vzťahu ku ktorým bolo vytýkané nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým

dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nezhodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por., dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Z odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že podľa názoru obžalovaného okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal dospieť k záveru o pochybnostiach, že sa stali skutok 2. a 3., ako mu to kládla obžaloba za vinu a mal aplikovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že úvahy okresného súdu, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, majú úplnú oporu vo výsledkoch dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom. Podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku je jasne zrozumiteľne, a teda v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vysvetlené, ktoré skutočnosti vzal okresný súd za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Preto odvolací súd dospel k záveru, že postup okresného súdu pri hodnotení dôkazov bol v úplnom súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného v odôvodnení odvolania, podľa ktorých skutkové závery okresného súdu ohľadne preukázania skutkov 2. a 3., odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, z akých konkrétnych dôvodov, vyplývajúcich z výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, dospel k záveru o preukázaní spáchania aj týchto skutkov obžalovaným. Okresný súd tiež uviedol, ako sa vysporiadal s odvolacími argumentami, ktoré boli prezentované obhajobou v trestnom stíhaní už pre vyhlásením napadnutého rozsudku. Preto argumentácia obhajoby v dôvodoch odvolania, podľa ktorej sa obžalovaný dožaduje vyvedenia konkrétnych skutkových záverov z vykonaných dôkazov, v skutkoch 2. a 3. odlišných od skutkových záverov okresného súdu, nie je z hľadiska prieskumnej právomoci odvolacieho súdu akceptovateľná, keďže s poukazom na vyššie uvedené všeobecné právne úvahy ohľadne hodnotenia dôkazov odvolací súd nemá právomoc prikazovať súdu prvého stupňa, aké konkrétne skutkové závery má vyvodiť z toho ktorého vykonaného dôkazu. Preto sa odvolací súd nestotožnil s názorom obhajoby, podľa ktorého napadnutý rozsudok okresného súdu by mal trpieť odvolaním vytýkanými vadami podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Následne odvolací súd nad rámec odvolaním vytýkaných vád aj v zmysle § 317 ods. 2 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v prospech obžalovaného.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,

- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.